

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht (Německo) dne 3. října 2013 — Walter Larcher v. Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

(Věc C-523/13)

(2014/C 24/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Walter Larcher

Žalovaná: Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada rovného zacházení zakotvená v čl. 39 odst. 2 ES (nyní čl. 45 odst. 2 SFEU) a čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ vnitrostátnímu ustanovení, podle kterého je podmínkou nároku na starobní důchod po částečném pracovním úvazku zaměstnance v předdůchodovém věku to, že zaměstnání na částečný pracovní úvazek zaměstnance v předdůchodovém věku bylo vykonáno podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu, nikoli však jiného členského státu?
- 2) Pokud ano, jaké požadavky klade zásada rovného zacházení podle čl. 39 odst. 2 ES (nyní čl. 45 odst. 2 SFEU) a čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71, jako podmínku pro nárok na vnitrostátní starobní důchod, na rovnocenné postavení částečného pracovního úvazku zaměstnance v předdůchodovém věku absolvovaného podle právních předpisů jiného členského státu:
 - a) Je nutné provést srovnávací posouzení podmínek pro zaměstnání na částečný pracovní úvazek zaměstnance v předdůchodovém věku?
 - b) Pokud ano, postačí, jsou-li v obou členských státech koncipovány v podstatě stejně funkce a struktura zaměstnání na částečný pracovní úvazek zaměstnance v předdůchodovém věku?

- c) Nebo musejí být podmínky pro zaměstnání na částečný pracovní úvazek zaměstnance v předdůchodovém věku koncipovány v obou členských státech shodně?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Španělsko) dne 24. října 2013 — Caixabank S.A. v. Francisco Javier Brenes Jiménez y Andrea Jiménez Jiménez

(Věc C-548/13)

(2014/C 24/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caixabank SA

Žalovaní: Francisco Javier Brenes Jiménez a Andrea Jiménez Jiménez

Předběžné otázky

- 1) Pokud vnitrostátní soud zjistí existenci zneužívající klauzule týkající se úroků z prodlení v rámci hypotečního úvěru, musí na základě směrnice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, a zejména s čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, a za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a uživatelů v souladu se zásadou rovnocennosti a zásadou efektivity konstatovat, že klauzule je neplatná a její obsah není závazný, nebo musí naopak ustanovení o úrocích zmírnit tím, že vrátí věc oprávněnému nebo poskytovateli úvěru za účelem přepočtení úroků?

- 2) Stanoví druhé přechodné ustanovení zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013 jasné omezení ochrany zájmů spotřebitele tím, že implicitně ukládá soudu povinnost ustanovení o úrocích z prodlení, které je zneužívající povahy, zmírnit tím, že přepočítá sjednaný úrok a zachová v platnosti ustanovení, které mělo zneužívající povahu, namísto konstatování, že dané ustanovení je neplatné a není tedy pro spotřebitele závazné?
- 3) Je druhé přechodné ustanovení zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013 v rozporu se směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, a zejména s čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, když brání uplatnění zásady rovnocennosti a zásady efektivity v oblasti ochrany spotřebitele a předchází použití sankce neplatnosti a nezávanosti na ustanovení o úrocích z prodlení — u kterých je konstatována zneužívající povaha — sjednaných ve smlouvách o hypotečním úvěru uzavřených před vstupem v platnost zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013?

(¹) Úř. věst. L 95, s.29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vergabekammer Arnsberg (Německo) dne 22. října 2013 — Bundesdruckerei GmbH v. Stadt Dortmund

(Věc C-549/13)

(2014/C 24/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Vergabekammer Arnsberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bundesdruckerei GmbH

Žalovaný: Stadt Dortmund

Předběžná otázka

Brání článek 56 SFEU a čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES (¹) takové vnitrostátní právní úpravě nebo zadávacím podmínkám veřejné zakázky veřejného zadavatele, podle kterých uchazeč, který chce získat vypsanou veřejnou zakázku (1) musí převzít závazek, že pracovníkům podílejícím se na plnění veřejné zakázky vyplatí tarifní mzdu podle kolektivní smlouvy nebo minimální mzdu stanovenou právními předpisy, a (2) musí stanovit stejnou povinnost určenému nebo zamýšlenému subdodavatelé a zadavateli musí předložit odpovídající prohlášení subdodavatele, pokud a) právní předpis stanoví takovou

povinnost jen při zadávání veřejných zakázek, ale nikoliv při zadávání soukromých zakázek, a b) subdodavatel má sídlo v jiném členském státu EU a pracovníci subdodavatele budou při uskutečňování plnění, která jsou předmětem zakázky, působit výlučně v zemi původu subdodavatele?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao (Španělsko) dne 25. října 2013 — Grupo Hospitalario Quirón S.A. v. Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

(Věc C-552/13)

(2014/C 24/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grupo Hospitalario Quirón S.A.

Žalovaný: Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

Další žalovaný: Instituto de Religiosas Siervas de Jesús de la Caridad

Předběžné otázky

Je slučitelný s právem Evropské unie požadavek uvedený ve veřejných zakázkách na správu veřejných služeb zdravotní péče, podle něhož mají být služby zdravotní péče, které jsou předmětem takových zakázek, poskytovány POUZE v konkrétním městě, které nemusí být nutně místem bydliště pacientů?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 28. října 2013 — „BTA Insurance Company“ SE v. UAB „Litaksa“

(Věc C-556/13)

(2014/C 24/06)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas